

רע"פ 5712/15 - משה ניזראד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5712/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: משה ניזראד

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 16.7.2015 בע"פ 37054-05-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: י' גריל - שופט בכיר, כ' סעב וש' ברלינר; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטים י' גריל, כ' סעב וש' ברלינר) בע"פ 37054-05-15 מיום 16.7.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (השופט מ' גינות) בת"פ 33171-11-09 מיום 19.10.2014.

2. כנגד המבקש הוגש ביום 29.11.2009 כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 378+379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), ועבירת קבלת דבר במרמה, לפי סעיף 414+415 לחוק העונשין. לאחר שמיעת ראיות, בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות שיוחסו לו, גזר עליו 7 חודשי מאסר בפועל והפעיל בחופף מאסר על תנאי בן 12 חודשים מתיק אחר, כך שסך הכל ירצה המבקש 12 חודשי מאסר

עמוד 1

בפועל; השית עליו 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירת אלימות פיזית לפי סעיף 414 או 415 לחוק העונשין; וכן פיצוי בסך 5,000 ש"ח למתלונן 1, ובסך 1,000 ש"ח למתלונן 3.

3. המבקש ערער על הכרעת הדין וגזר הדין לבית המשפט המחוזי, אשר דחה את ערעורו על שני חלקיו. בית המשפט המחוזי עמד על כך שערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעות עובדתיות של הערכאה הדיונית, ומצא כי קביעותיו ומסקנותיו של בית משפט השלום מעוגנות כראוי בתשתית הראייתית וכן מבוססות על אדני הדין וההיגיון, ועל כן לא ראה לנכון להתערב בפסק דינו. כך גם לענין גזר הדין, בית המשפט המחוזי מצא כי הוא מאוזן ומידתי, וכי אין כל הצדקה להתערבות בו.

4. בבקשה שלפניי, עותר המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ולהורות על זיכויו. לטענתו, העדים בערכאה הדיונית חברו נגדו ומסרו עדות שקרית אשר הובילה להרשעתו. כן מעלה המבקש טענות ספציפיות הנוגעות לייצוגו בהליכים הקודמים.

5. אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה טענה בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) פ"ד לו(3) 123 (1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפניי, לא מצאתי כי בקשת רשות הערעור מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלו. עיינתי בבקשה למתן רשות הערעור, ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. הבקשה נשענת על קביעות עובדתיות פרטניות לענייניו של המבקש, ועיקרה קביעת ממצאי מהימנות העדים בערכאה הדיונית, אשר בנוגע לממצאים אלו אין ערכאת הערעור נוטה להתערב, ומקל וחומר גם לא ערכאת הערעור העליונה. על כן, אינני מוצא כי המבקש הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי" ודין הבקשה להידחות.

6. סוף דבר, הבקשה נדחת. ממילא הבקשה לעיכוב ביצוע מתיתרת. על המבקש להתייבב לתחילת ריצוי עונשו בבימ"ר קישון ביום 20.9.2015 לא יאוחר מהשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס בטלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

ניתנה היום, י"א באלול התשע"ה (26.8.2015).

ש ו פ ט